



PALA DEL COLL La Dama de los Vientos (6b+ / Ae-80m)

Primera:
J.Gutiérrez, J.L.Ruiz i Paco (febrer de 1991)

Material:
14 cintes exprés i un estrep

Com si d'una pastilla de brou es tractes, “La Dama de los Vientos” és un concentrat d'escalada: diedre, fissura, flanqueig, artificial, xemeneia i placa en tant sols 80 metres. La via no dona treva fins que sortim per dalt, essent mantinguda i molt espectacular, acompanyada del solitari ambient del Montroig, els voltors i fotogènics tons vermellors del rocam. La via es troba generosament equipada, restant-li aventura però convidant-nos a apurar fins el darrer pas en lliure. Molt recomanable.

- Via: La Dama de los Vientos
- Zona: Montroig – Pala del Coll
- Dificultat: 6b+/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Llargària: 80 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via generosament equipada amb parabolts
- Material: 14 cintes exprés i un estrep
- Orientació: Sud
- Valoració: *****

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, passant per sota de la Pala Alta fins que arribem al Coll de Porta (possible arribar-hi amb vehicle). Des d'aquest punt seguim caminant per un corriol fressat resseguint el peu de la Pala del Coll fins situar-nos al peu de via.

L1(6b+)

El primer llarg és senzillament sensacional: una fissura/diedre perfecte, tallat a ganivet, que t'exigeix de manera progressiva. El primer tram dur el trobarem quant la fissura marxa cap a la dreta, on unes regletes seran providencials per superar el pas. Just després podrem fer un repòs i encarar una secció que es va desplomant i on les preses de la fissura es van tornant menys cantelludes. El final d'aquest tram desemboca en el que és el crux de la tirada, per superar un desplomet on les preses per les mans són escadusseres i haurem de demostrar la nostra tècnica de peus, guanyant els centímetres necessaris per poder atènyer alguna presa per les mans una mica més franca que ens permeti superar el pas; i d'aquí fàcil fins la reunió. 25 metres.

L2(6a)

La segona tirada és curta però d'una estètica indiscutible. Sortim flanquejant cap a la dreta de la reunió per anar a buscar una placa inclinada i llisa, fissurada a la seva meitat. Anirem trobant bona presa i quan aquesta desapareix ens tocarà fer un parell de passos d'adherència i equilibri fins que arribem al fil de l'esperó. D'allí recte amunt per terreny

més senzill fins a la role, que està situada en un comodíssim nínxol. 15 metres.

L3(V+/Ae)

Sortim de la reunió en escalada artificial amb cinc passos no gaire llargs que ens deixen sota una xemeneia. Per entrar en aquesta haurem de fer un pas de decisió (un bon bidit ens ajudarà a no pensar-nos-ho gaire) i ja encastrats ens trobarem una expansió, invisible des de sota. La xemeneia de seguida s'eixampla el just perquè puguem progressar tranquil.lament. Abandonem aquesta cap a la dreta per entrar a la reunió. 20 metres.

L4(V)

Aquest darrer llarg transcorre tot en placa, molt ben equipat i sobre roca de qualitat, on trobarem el pas més difícil al sortir de la reunió. La resta a gaudir fins la darrera reunió. 20 metres.

El que més m'ha agradat:

- Primera tirada espatarrant!!!
- Tots els llargs són una agradable sorpresa, cada un amb el seu encant que el fan diferent de l'anterior.
- Via molt fotogrènica. Imprescindible dur la màquina de retratar!

El que no m'ha agradat tant:

- S'acaba aviat.